

sosialurin

Listaframsýningin: Betri enn í fjør

Sum vanligt skipar Listafelag Føroya fyri eini Ólavssøkuframsýning — tann 26. í røðini

Hóast órudd. Málningar, tekningar og onnur verk standa á gólvinum. Ein stigi, kassar og pappir. Ein smilandi Janus og ein grunandi Ingálvar. Hóast

Janus Kamban, ungur drongur

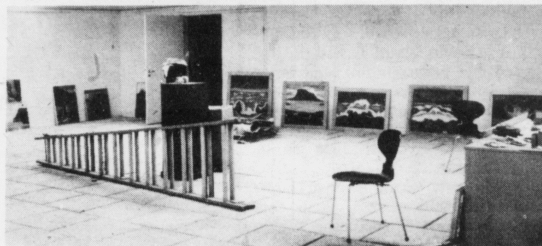
framsýningin ikki er komin upp at hanga, sum teir í Listaskálanum siga, so sært tú við fyrsta eygnakasti, at framsýningin er ein onnur enn í fjør. Ikki tí, luttakararnir eru næstan teir somu og lítið hava teir broytt seg. Men har er nakað. Ikki fjelbroyttari. Tverturimóti er hon heldur einstáttað — kanska avleiðing av at vit liva í einum lítum, burturbeindum oyggjasamfelag. Líka so traditionell sum altíð, men hon er bara betri. So føroysk sum hon enn er.

— Eg haldi, at hetta er ein góð framsýning í ár. Ja, nokk betri enn síðsta ár, sigur Ingálvar av Reyni, tá var hon almindilg. Okkurt árið hefur onkur gjørt eitt risastig fram, men tað haldi eg tó ikki er hent í ár.

Saman við Janus Kamban og Hans Paula Olsen er Ingálvar í ferð við at heingja lutirnar upp.

Í millum málningar og tekningar eru avrik, har avgjørt eingin sjálvkríttur hefur verið til staðar hjá teknaranum. Ikki

tí, heldur ikki ber til at seta nakað avgjørt góðskustig, ella at myndirnar skulu lúka nakrar treytir. Janus Kamban sigur, at teir í summum førum kanska eru

Í Listaskálanum, áðrenn framsýningin kom upp

Hin 17 ára gamli Hans Pauli Olsen hefur gjørt hetta høvdið

dekan ov mildir. Men ikki er lætt at skilja burtur frá.

40 luttakarar

Bert nøkur eru við, sum ikki hava sýnt fram áður. Tó eru tað heilir 40, sum sýna fram í ár.

Tað kennist heldur flekjasligt og ørkymlandi í Listaskálanum, tá alt stendur hvørt um annað. Tí ræður tað um hjá teimum, ið stila fyri, at fáa framsýningina so rólga og heildarkenda sum gjørligt.

26 ólavssøkuframsýningin

Framsýningin er ein fastur tåttur í Ólavssøkuhaldinum. Burtursæð frá einum ári, hefur Listafelag Føroya skipað fyri framsýning á hvørji Ólavssøku, síðan 1948.

Listafelagið er stovnað í Keypmannahavn í 1943. Fleiri føroyskir listamenn vóru í útlegd undir kríggnum. Listafelagið varð stovnað, og teir skipaðu fyri eini framsýning í Keypmannahavn. Heimafturkomnir tóku teir stig til eina stóra Ólavssøkuframsýning í 1948. Hon varð hildin í fim-

Óli í Áarstovu

Dagblæan kom útaftur í gjár.

— o —

Viðurskiftini í Portugal verða ikki broytt so leingi sum teir ikki hava útskipt portugisiska konsulin í Føroyum.

K. M.

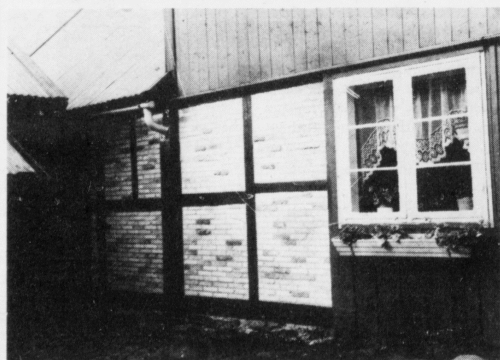
— o —

Um viðrar verður Vesturkirkjan innvigað 24. august, um ikki verður hátíðarhaldið uttanfyri.

j. m.

HORNID

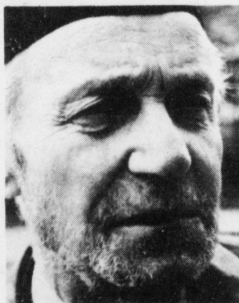
Einasta bindingsverkhús

Myndin omanfyri sýnir gamla prestagarðin Úti á Reyni. Prestagarðurin er einasta bindingsverk-hús í Føroyum. Prestagarðurin, sum upprunaliga var í fýra lonum, er bygður um ár 1630. Í miðjuni er steinsett tún, sum enn er varðveitt og gongur undir heitinum Reynagarður. Sverri Dahl heldur, at upprunaliga hava allar lonirnar verið av tígilsteini, sum eystursíðan á myndini. Suður-endin er framvegis av bindingsverki, men er klæddur við viði. Pól á Látrinum tók í 1828 tær tríggar lonirnar niður,

trý á gøtuni

Hvat heldur tú um ólavssøkuna?

Otto Bech:

Ólavssøkan er fullkomuliga avoldað. Hon er ikki tað, sum hon var fyrr, tá tá gekk alt hampuliga fyri seg. Nú verður drukkioð uttan mót.

Sverri Wang:

Fyrr hittust kenningar og vinir úr øllum Føroyum í Havn á Ólavssøku. Nú er Ólavssøkan vorðin ein beinleiðis turistattraktión, og so státt er dāmurin mest sum avtíkin.

Hans Joensen:

Eg haldi, at Ólavssøkan er spennandi. Tá er nógur ítróttur, og fólk kunnu fara til møtir og annað tilíkt bæði inni og úti.